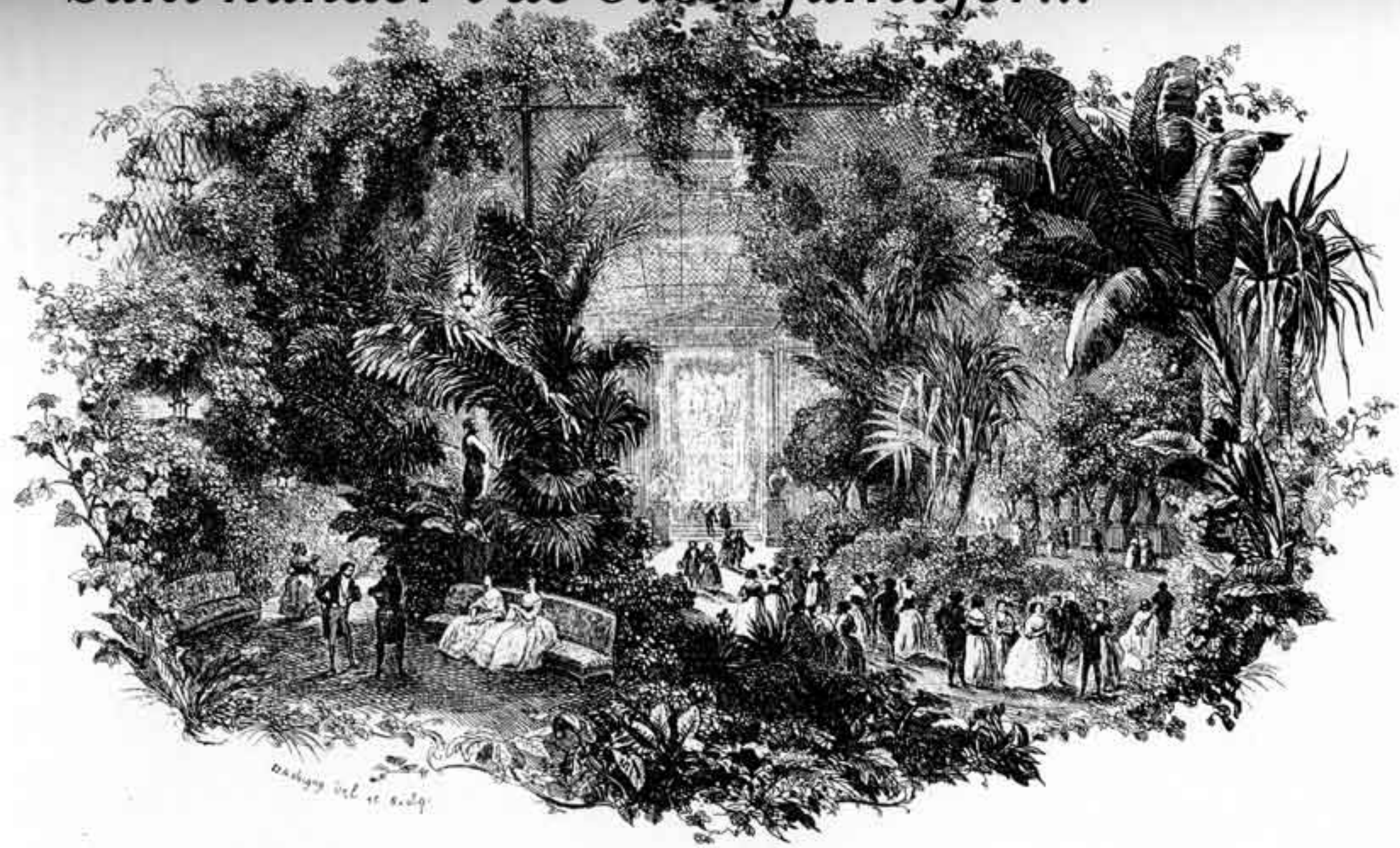

Sånt händer i de bästa familjer...

Washington Oct. 10. 1859.

Sånt händer i de bästa familjer

eller

"Now It Can Be Told"

komed i tre scener

av Christian Lanciai.

Introduktion.

Första scenen i denna fars är faktiskt det allra första försöket i dramatisk väg som författaren gjorde. Man kan ifrågasätta meningen med att Mrs Flabberghast sitter på golvet och talar i telefon och sedan fastnar i fönstret, men meningen är endast ytliga komiska löjliga effekter, ingenting annat. Denna scen är så tidig som från våren 1968, och först mer än 20 år senare fick den sin fortsättning.

Temat för komedin är dubbelmoral. Den viktorianska dubbelmoralen i England gycklas med tills i stort sett alla gränser är sprängda. Ändå lyckas paret Flabberghast bibehålla ansiktet och ur den stora familjeuppgörelsen snarare utgå stärkta än försvagade. Intressant därvidlag är fruns i huset utveckling från desperat uppgivenhet till ett totalt behärskande av en omöjlig situation. En anakronism förekommer: drottning Viktorias favoritpoet Lord Alfred Tennyson avled 1893 medan Oscar Wildes "*The Importance of Being Earnest*" inte hade premiär förrän 1895, vilken anakronism kanske kan ursäktas med att Lord Flummox kanske verkligen är en lögnare. Detta framgår emellertid inte alldeles klart ur pjäsen. Fastän det är han som mest exponerar sig i hela pjäsen får vi egentligen veta allt om alla de andra men ingenting om honom. Detta är väl pjäsens *clou* i sin behandling av temat dubbelmoral.

Sagittarius, september 1990.

Copyright © Christian Lanciai 1990

personerna :

Lord Flummox Flabberghast, en engelsk gentleman
Lady Flabberghast, en tämligen fyllig "lady of the manor"
Gingerilla, äldre dotter, något amper
Julia, yngre dotter, mera behaglig
Patrick Pinkerton, hennes musiklärare
James, perfekt butler med perfekt stenansikte
Victor, en mera försagd och betryckt butler
Amanda, husa

Handlingen utspelar sig på en engelsk herrgård under senviktorianskt 1800-tal.

Sånt händer i de bästa familjer

eller "Now It Can Be Told"

komed i tre scener.

Scen 1. En stor förnäm salong i en herrgård. Fru Flabberghast i förnäm utstyrsel sitter på golvet med telefonluren i örat. Dess sladd är inte inkopplad.

Lady Flabberghast Detta är ju alldeles förfärligt! Och att det skulle hända just mig och just nu! Det är ju inte klokt! Jag kan ju bli hysterisk!
(skriker) Juuliala! *(tystnad)* Det är ju alldeles förfärligt! Och hon hör mig inte ens!
(en butler uppträder från vänster)

James Önskar ni att jag skall kalla på fröken Julia, madame?

Flabberghast Ja naturligtvis önskar jag det, min gode James! Vad tror du annars att jag sitter här pladask mitt på golvet och skriker på henne för? *(James försvinner. Hon skriker på nytt:)* Juuliiiaa! *(tystnad)* Nej, det här går då alldeles bestämt alldeles åt skogen!
(den andra butlern öppnar dörren till höger och visar sig i strumplästen med ett par skor i handen.)

Victor Kan jag göra någonting för er, madame?

Flabberghast Ja, stå inte där och se alldeles förskräckt ut! Sätt på sig skorna i stället!

Victor (förtvölad) Men jag har försökt, madame! De är alldeles för små!

Flabberghast Försök inte vara uppstudsigt nu! Du kan ju inte stå där och bara hålla skorna i handen! Det går ju inte! Sätt på sig skorna! Och våga inte visa sig för mig utan skor fler gånger!

Victor (med en suck) Nej, madame. *(försvinner)*

James (från vänster) Hon kommer på ögonblicket, madame.

Flabberghast Nå, äntligen! Var var hon?

James Hon väntar på er i vinterträdgården, madame, om ni kan komma dit. Annars kommer hon på ögonblicket.

Flabberghast Men ser då James inte att jag sitter i telefon! Jag har desperat försökt ringa hela morgonen! Jag kan ju inte släppa luren innan jag åtminstone har kommit fram!

James (liknöjt) Ni kanske fortare skulle komma fram, madame, om ni satte in telefonkontakten i väggen.

Flabberghast (ser sig förvånad omkring på golvet) Jag tror minsann att du har rätt, James. Kanske jag verkligen borde sätta in kontakten. Annars ringer jag ju bara förgäves. Nå,

sak samma, det kan kvitta, och det kommer på ett ut! Telefonsamtalet får vänta. Jag har ju ändå bara ringt förgäves hela tiden. Var sade du att min dotter skulle vänta på mig?

James Hon håller på med rosorna i vinterträdgården, madame.

Flabberghast Bra. Jag kommer. (*reser sig*)

(*för sig själv*) Och hon ska hålla på med rosor när hela världen håller på att störta samman över oss! Hon vet då inte vad som väntar henne! (*ut efter James*)

(*Husan kommer in från höger dragandes Victor efter sig, som fortfarande håller samma par skor i handen.*)

Amanda Nu, Victor! Kusten är klar! Käringen är borta! Nu kan vi rymma från detta vansinniga hus!

Victor (strävar emot) Men, Amanda, jag kan ju inte rymma härifrån i strumplästen!

Amanda Nu eller aldrig, Victor! Vi får aldrig en sådan här chans mera!

Victor Men - utan skor - det är ju löjligt!

Amanda Hela världen är full av skor som du kan ta på dig. Skynda dig!

Gingerilla (uppträder från vänster) Har ni sett min mor?

Amanda (kommer av sig) Nej, inte alls! Det vill säga, hon gick just ut!

Gingerilla Vad är det ni försöker dölja, Amanda? Och vad gör Victor utan skor?

Amanda (förskräckt) Ingenting alls, frun!

Gingerilla Man kan ju tro att ni är ute på olovliga ärenden! Det här verkar bra skumt! Försöker du smyga, Victor?

Victor (dödligt förskräckt) Inte alls, frun! Det är bara så att jag inte har lyckats få på mig skorna!

Gingerilla Och varför inte det? Klockan är ju elva på morgonen! Har han kanske inte stigit upp ännu? Eller har han försökt sova middag?

Victor Ack, unga frun, om det ändå vore så väl! Men det är mycket värre än så! Skorna är för små för mig!

Gingerilla Är de för små för Victor! Men vad gör Victor då med ett par skor som är för små för honom?

Amanda Han har kämpat hela morgonen med att försöka få dem på sig.

Victor (driven till sin förtvivlans yttersta gränser) Jag kan inte hitta mina riktiga skor!

Gingerilla Men det är ju skandal. Vilken katastrof. Men Victor måste ha skor på sig. Han lämnar inte detta rum förrän han har fått skorna på sig. Och vad gör Amanda utanför köket?

Amanda (försöker) Jag försökte hjälpa stackars Victor på med skorna!

Gingerilla Försökte hon det! En bra karl reder sig bäst själv! Ut med sig, Amanda!

(*Amanda retirerar ut med gråten i halsen.*) Och inga fler rymningsförsök nu, Victor! Sätt på sig skorna!

James (inträder) Förlåt mig! (*drar sig genast tillbaka igen*)

Gingerilla Nej, James! Kom in igen! (*James kommer.*) Vi har inga hemligheter.

(*De möts i en kyss. Victor stirrar förbluffad på och återupptar därpå frenetiskt den hopplösa skoprovningen.*) När ska vi fly, James?

James Jag är rädd, Gingerilla, att er moder väntar besök.

Gingerilla Av vem då, James, din gulleplutt?

James Av någon viktig person, är jag rädd för. Hon har skrikit på er syster hela morgonen, frun, och försökt ringa i telefonen hela tiden utan att ha sladden inkopplad.

Gingerilla Då måste det vara något allvarligt.

James Jag hör er moder komma. (*de släpper varandra genast.*)

Flabberghast (inträder från vänster) Nå, där är du ju äntligen, min dotter! Men det var den andra jag sökte. Jag blev lurad ut i vinterträdgården. (*ser Victor*)

Står han där igen utan skor på fötterna! Ut med sig i köket! (*Victor drar sig förskräckt ut.*)

Vet du var din yngre syster håller hus?

Gingerilla Det har jag verkligen ingen aning om. Ingen kan hålla ordning på henne.

Flabberghast Nej, det vet jag nog. Men jag måste delge henne den förfärliga nyheten.
Gingerilla Vad har hänt?
Flabberghast Min dotter, vi får besök.
Gingerilla Av vem då?
Flabberghast Det kan du aldrig gissa.
Gingerilla Nej, det kan jag aldrig gissa.
James Jag fruktar det värsta, madame.
Flabberghast James vet.
Gingerilla O nej, det är väl inte *han*?
Flabberghast Jo, just han.
Gingerilla (*rusar ut till vänster*) Min syster! Min syster! (*försvinner*)
James När väntas han?
Flabberghast Vilket ögonblick som helst.
James Madame har mitt fullaste deltagande.
Flabberghast Tack, James. Du kan gå nu. För resten, inte har väl Amanda försökt fly igen tillsammans med Victor?
James Jag fruktar, madame, att er äldre dotter kom just i tid för att hindra ett nytt sådant försök.
Flabberghast Det är ju skamligt!
James Ja, madame.
Flabberghast Vi måste en dag göra något åt saken. Men var kan den där Julia hålla hus?
James Kan hon vara i trädgårdspaviljongen?
Flabberghast Kanske det. Gå och se efter, James. (*James går.*) Jag försöker ringa på nytt under tiden. (*sätter sig åter på golvet och tar upp telefonen, som fortfarande inte är inkopplad.*) Hur sjutton var det där krångliga numret nu igen? Nu måste jag börja leta igen bland alla dessa orediga papper! (*börjar förgäves leta bland lösa anteckningslappar på golvet.*)
Amanda (*kikar ut*) Nu, Victor! Sista chansen! (*kommer utsmygandes med Victor i släptåg*) (*Han håller alltjämt skorna i handen. De lyckas oupptäckta smyga fram till fönstret, öppna detta och klättra ut. När de är ute:*)
Flabberghast Vad är det för drag här? (*vänder sig om*) Ve och fasa! Någon har flytt! Alarm! Alarm! (*rusar till fönstret*) Amanda och Victor har rymt sin kos! Efter dem! (*börjar själv försöka ta sig ut genom fönstret med huvudet först. Gingerilla och James kommer. Hon fastnar i fönstret.*) Hjälp till, någon!
Gingerilla Vem är det nu som har rymt, mor?
Flabberghast Amanda har rymt med Victor! Hjälp till! Vi måste sätta efter dem! Skjut på! Stegen är kvar!
(*Gingerilla och James hjälper till tills lady Flabberghast verkligen sitter alldeles fast och inte längre kan rubbas.*)
Flabberghast Hjälp! Hjälp! Jag sitter fast!
Gingerilla Någon måste gå ut och dra i mor från andra sidan.
Julia (*inträder*) Vad är det för ett liv?
Gingerilla Mor sitter fast. Var har du varit hela morgonen?
Julia Hållit mig undan.
Gingerilla Varför det? Mor har ju ropat efter dig hela morgonen!
Julia Just därför.
Gingerilla James, du får gå ut och dra från andra hållet.
Julia Sitter hon alldeles ohjälpligt fast?
Gingerilla Det verkar så.
Flabberghast (*hela tiden hysterisk och sprattlar med fötterna*) Hjälp! Hjälp! Amanda har rymt med Victor! Efter dem! Hjälp mig ut! Skjut på! Dra i mig! Tryck på! Hjälp! Hjälp!
Julia Så må hon sitta fast. Hoppas hon aldrig kommer loss.
Gingerilla Du är hjärtlös.
Julia Ska du säga.

Flabberghast (ropar) Är Julia där?

Julia Ja, mor. Vad har det varit för en kalabalik hela morgonen?

Flabberghast Vi får besök!

Julia Det var ovanligt. Av vem då?

Flabberghast Er far kommer på besök!

Julia O nej! (*dånar. Gingerilla uppfångar henne i sina armar. James återkommer.*)

James Man kan inte dra i henne från trädgårdssidan. Man kan då dra av henne överdelen av hennes kläder. Vi måste dra härifrån i stället.

Gingerilla Och dra av henne benkläderna? Häll lite vatten över henne! (*James hämtar ett ämbar vatten som han slår över Julia utan att hon vaknar.*)

Lika gott. (*släpper henne*) Låt oss utnyttja tillfället. (*möter James i en lång kyss.*)

Flabberghast (sprattlande med fötterna) Hjälp! Hjälp!

(*ridå*)

Scen 2. I köket.

James och Julia.

James Min fröken, jag förstår inte vad mitt privatliv har med saken att göra.

Julia Det har lika mycket med saken att göra som ni tycks ha med mitt fall att göra.

James Men jag vill ju bara hindra er från att begå en dumhet.

Julia En dumhet! Det är det enda kloka jag kan göra i mitt liv!

James Just därför är det så dumt.

Julia Ni vet inte vad ni talar om, James.

James Om ni ska resonera på det där sättet så kan man inte resonera med er.

Julia Så lägg er då inte i mina affärer!

James Men det är ju ni som lägger er i mina.

Julia Men det är ju det jag inte gör! Det är ju därför jag vill rymma! Jag står inte ut med alla era affärer här i huset! Jag struntar fullständigt i att ni är Gingerillas älskare! Hör ni det? Jag struntar fullständigt i det!

James Det är just det ni inte gör när ni skriker ut det så att hela huset hör det.

Vänta åtminstone med att rymma tills er älskare kommer.

(*Amanda och Victor kommer, drypande av väta, Victor alltjämt med skorna i handen.*)

Har du fortfarande inte fått skorna på dig?

Victor Nu har de dessutom krympt.

Julia (desillusionerad) Varför kommer ni tillbaka?

Amanda Victor tröttnade på att bära mig över alla vattenpussar. Då klappade jag till honom.

Julia Det skulle du aldrig ha gjort.

Amanda Nej, jag märkte det när han släppte mig i ån.

Julia Hur långt kom ni?

Victor På andra sidan häcken och ett litet stycke till.

James (högtidligt) Ni har burit er dumt åt.

Julia Hur kunde ni misslyckas? När ni äntligen lyckas komma i väg så går ni bara och drullar ner er i vattenpölar och släpper varandra i ån och ger varandra örfilar dessutom! Gör man så?

Victor Fråga inte mig.

Amanda Det bara blev så. Sedan började jag böla. Då fick Victor spader. Sedan blev vi båda goda vänner igen när vi beslöt att gå hem och torka oss.

James Ni anar inte hur mycket besvär ni har ställt till för oss.

Amanda Så roligt! Hur då?
James Vi fick kämpa en halvtimme med frun och bända och trycka och pressa innan hon äntligen kom igenom.
Amanda Kom igenom vad?
James Alla hennes kläder blev totalt förstörda.
Amanda Jag förstår ingenting. Vilket hål hade hon då fastnat i? Och varför var det vårt fel?
Victor Det är kanske bäst, Amanda, att inte närmare ta reda på saken. Ju mer man gräver i en dynghög, desto värre luktar det.
Amanda Jag frågade bara vad det var för ett hål hon hade fastnat i.
Victor Det är det jag menar.
Pinkerton (*slår upp dörren*) Jag hörde att fröken Julia var här.
Julia (*rusar upp*) Patrick! (*rusar i hans famn*)
Victor Vem är det?
James Hennes pianolärare.
Victor Finns det en *sån* också.
James Tro det eller inte.
Pinkerton Hur mår du, min älskade Julia?
Julia Jag är sjuk, Patrick! Ta mig bort härifrån!
Patrick Men vart? Jag är bara en fattig stackars musiker som vandrar från gård till gård....
Julia Vad som helst är bättre än detta sodomitiska dårhus!
Patrick Är det så illa?
Julia Det är värre! (*kysser honom. Kyssen drar ut på tiden.*)
Amanda Och hon ska tala om dubbelmoral.
James Är ni inte van ännu, Amanda?
Amanda Jo, men inte inför tjänarna! Det är ju anstötligt!
Victor Hon menar att vi inte får göra det inför herrskapsfolket.
James Menar hon att det är orättvist mot oss eller mot vem?
Victor Jag vet inte. Fråga henne.
Julia (*glad, till tjänarna*) Ursäkta oss, men vi måste nu få kyssas en gång, för nu ska vi äntligen rymma!
Amanda (*glad*) Det menar ni inte, frun!
Julia Jo, och vi ska göra det nu idag!
James Det går inte alls, fröken Julia.
Julia Och varför inte det, James?
James Det väntas ju besök här i huset när som helst.
Pinkerton (*till Julia*) Är det någon särskild?
Julia Nej, inte alls.
James Det är bara fröken Julias och Gingerillas herr far.
Julia Han är inte alls min far!
James Hur vet ni det?
Julia Det känner man på sig. Varken jag eller Gingerilla har någonting gemensamt med honom.
James Det förekommer, att äppel faller långt ifrån päronträdet och päron långt ifrån äppelträdet.
Julia Ditt snusförnuft, James, trotsar all beskrivning.
Flabberghast (*inkommer, i skinande nya kläder och toalett, tillgjord och fjäskig*)
Nej men här är ni ju allesammans! Så bra! Jag ville bara berätta för er att lord Flabberghast har ringt och på nytt bekräftat att han kommer!
Julia Se inte så glad ut för det, mamma.
Flabberghast Men han är ju din egen far, lilla vän!
Julia Det kan diskuteras.

Victor En mor vet alltid vem hon föder, men en far vet aldrig vad han gör.
Amanda Ingen har någonsin varit säker på sin far. Därför får man vara glad om man över huvud taget blir laglig.
James Några särskilda förberedelser, frun?
Flabberghast Ja. Vi ska omedelbart städa *hela* huset! (*tjänarna gör miner av uppgivenhet.*) Han ska få ett hjärtligt välkomnande mottagande! (*alla de andra försvinner en efter en.*) Han är i alla fall en riktig gentleman, och han ska få känna att han kommer hem till ett fint hus, som anstår hans person! Vi måste riktigt imponera på honom allesammans med ett fläckfritt yttre, idel vänlighet och artighet och uppmärksamhet, och viktigast av allt: han måste få känna sig hedrad! För resten gläder det mig att ni kommit ordentligt till rätta igen, Victor och Amanda, efter er lilla utflykt! (*ser att de alla har gått*) Men var är ni alla? Där ser man! Så ivriga var de att få sätta i gång! Min tjänarstab och familj är sannerligen exemplarisk! (*exit*)

Scen 3. Stora fina salongen.

Alla utom Lady Flabberghast.

Victor Kom ihåg nu vad madame sa! Ni måste alla vara exemplariska! Seså! Ordna upp er! Detta är ju den stora dagen! (*försöker få alla att ställa upp sig i ordning.*)
James Gratulerar, Victor, till att du har fått skorna på dig.
Victor Jag kommer aldrig att få dem av mig igen. Seså, Amanda! Snytt sig färdigt nu! (*Amanda snytter sig.*)
Pinkerton Vad är det för en jädra gubbe som ska komma egentligen?
James Mr Patrick Pinkerton! Får jag erinra er om, att ni i detta betydelsefulla ögonblick tillhör tjänarstaben i egenskap av fröken Julias musiklärare! Ni måste nu tillfälligt glömma alla friheter ni brukar ta med henne.
Pinkerton Men gubben är ju inte ens hennes äkta far!
Julia Försök, Patrick, för min skull. Det är ju bara idag.
Pinkerton Dessutom lär han vara fisförnäm! (*Lady Flabberghast seglar in.*)
Flabberghast Så bra att ni alla har ställt upp er, precis som jag önskade! Vad min man ska bli glad! Ni vet väl alla nu vad ni har framför er?
Pinkerton Vår begravning.
Flabberghast O nej, inte alls! Ingen ska på någons begravning, åtminstone inte idag! Tvärtom! Det blir nästan ett bröllop! Tänk, att min man faktiskt fortfarande kommer ihåg min bröllopsdag och kommer hem just till den!
Pinkerton (avsides) Hans årliga visit lär bli kortare för varje år.
Flabberghast Det är årets största högtidsdag! Nu ska jag mönstra er alla, så att ni alla ser fullkomligt anständiga ut! Så bra, Victor, att du har tagit på dig skorna!
Victor På fötternas bekostnad, madame.
Flabberghast Huvudsaken är att du inte släpar med dem eller klafsar i dem.
Pinkerton (till James) Han har vanan att gå med strumplästen i galoscherna.
James (tillbaka) Det passar sig verkligen inte inomhus. Madame har rätt som alltid.
Flabberghast Vad är det, James?
James Jag sade bara, att madame alltid har rätt.
Flabberghast Naturligtvis har jag det. Vad är det för märkvärdigt med det?
James Ingenting alls, madame.
Flabberghast Varför säger du det då?
James Jag bara konstaterar fakta, madame.

Flabberghast Det vore bättre, James, om ni konstaterade fakta när det verkligen passade sig att göra så, exempelvis när jag själv behöver upplysas om fakta som jag glömt.

James Det behöver ni alltid, madame.

Flabberghast Vad var det?

James Ett nytt konstaterande av fakta, madame, med er tillåtelse.

Flabberghast Men jag har inte gett er tillåtelse. Ni tar er friheter, James!

James Inte alls, madame. Högst ofrivilligt i så fall.

Pinkerton Till saken!

James Jag har nog försökt hålla mig till saken.

(Det ringer plötsligt tre signaler på dörren. Alla får panik.)

Flabberghast (med armarna mot skyn) Det är han!

(Den fullständiga ordningen upplöses genast totalt. Alla kommer ihåg något som de har glömt att göra.) Spring inte bort, allesammans! Öppna, någon!

Gingerilla Jag går och öppnar. *(går resolut och öppnar stora paradingången. Alla väntar med spänning. G. tittar utanför till höger och till vänster. Efter en stund, snopet:)*

Det är ingen här.

Julia Falskt alarm! *(alla kommer av sig i vad det var de skulle göra, och plötsligt kommer alla i ordning igen.)*

Flabberghast Jaha, som jag just sade, för att nu äntligen komma till saken, som James mycket riktigt påpekade, så står vi nu alla inför årets höjdpunkt! Jag ber er alla att hela tiden ha det framför sinnet, att lord Flabberghast är en högst uppsatt person! Om det någonsin har funnits en absolut fulländad gentleman, så var det han! Och så länge han är här hos oss måste vi oavbrutet tänka på att leva upp till hans standard, så att han får känna att han befinner sig bland sina egna likar och ej något honom ovärdigt eller lägre sällskap. Kom ihåg, barn, att han är er ende far....

Lord Flummox (har obemärkt kommit in) Har pastorn slutat sin predikan snart?
alla (vänder sig, med olika utrop:) O! Det är ju han! Där är han ju! Himmel! Det var som.... Jag säger då det!

Flabberghast Ooooooh! *(svimmar, uppfångas av James)*

James Hjälp mig, någon, med det här.

Gingerilla Men hur kom ni in, min herr fader?

Flummox Ingen öppnade. Alltså gick jag runt. Hur är det med den gamla tösen?

James Hon hämtar sig nog, bara hon får vara avsvimmad ett tag i fred först.

Flummox Jag ser att ni fortfarande har era gamla vanor inne, James.

Flabberghast (vaknar till liv) Oh! Puh! *(suck)* Oh! Puh! *(hämtar sig långsamt)*

Nå, men där är han ju äntligen! Hjärtligen välkommen, min egen lord Flummox!
(är helt sig själv igen och begraver honom översvallande i en omfamning.)

Flummox Hej, lilla gumman! Hur står det till?

Flabberghast Så vänligt av dig att åter igen uppmärksamma vår bröllopsdag!

Flummox Den dagen glömmet jag aldrig.

Flabberghast Nu ska vi genast ha te. Te, Amanda, Victor och James! Duka genast fram tebordet! *(tjänarna blir mycket energiska)*

Nu ska vi sitta ner precis som förr och riktigt njuta vid en härlig kopp varmt gammalt äkta välsignat te! Eller hur, min käraste?

Flummox Du tog orden ur munnen på mig, raring.

Flabberghast Men hälsa nu på dina döttrar också.

Flummox (skakar avmätt hand med Gingerilla) Angenämt!

(gör sammanledes pliktskyldigast med Julia) Nej men Julia! Vad du har vuxit!

Julia Jag slutade växa för två år sen.

Flummox O så synd! Jag beklagar!

Pinkerton Hon har inte ens vuxit på bredden.

Julia (förmanande) Patrick!

Flummox Nej, jag ser det. Det måste då vara jag som har krympt.
Flabberghast Du har verkligen magrat alldeles förskräckligt, Flummox!
Flummox Nej, så roligt! Menar du det? Jag fruktade faktiskt för resultatet av att min midja blivit mera omfångsrik.
Flabberghast Det kan den inte ha blivit, Flummox!
Flummox Det kanske inte syns. Kanske måttbandet visar fel. Kanske mina gamla byxor inte längre går på mig av andra orsaker.
Flabberghast Ja, så måste det vara, min käre Flummox! Och du tycks bara bli yngre för varje år!
Flummox Ja, har vi tur så är även åldrandet blott en illusion. Det heter ju att skenet bedrar. Vi kanske alla i själva verket blir yngre när vi ser ut att åldras.
Flabberghast Men du ser inte alls ut att ha åldrats!
Flummox Nej, jag menar det. Skenet bedrar.
Pinkerton (avsides) Dessa intelligenta konversationer är för avancerade för mig. (Tjänarna bär in dukar och fram teet. Familjen sätter sig till bords, herrskapet längst till höger, Julia till vänster om lord Flummox, och till vänster om henne Pinkerton; Gingerilla ytterst till vänster.)
Flabberghast (till tjänarna) *You may now serve the tea. (tjänarna serverar.)*
 Nå, min älskade make, hur är nu livet i stora världen?
Flummox Jo, tack, bara bra. Jag hade just te tillsammans med drottningen i förra veckan....
Julia Med drottningen!
Flummox Givetvis var Tennyson närvarande utom jag, hon lyssnar ju bara på honom nu för tiden, men om man bortser från hans evinnerliga verser och deras omständliga obegriplighet så var jag faktiskt på tu man hand med henne.
Gingerilla Hurdan är hon?
Flummox Det vet väl hela världen. Liten, tjock, sur men ändå rar och ofrånkomligt en drottning. Om inte hon höll ordning på Europa skulle vi omedelbart ha världskrig. England skulle lida skeppsbrott, och vi skulle alla driva omkring som redlösa vrak.
Pinkerton Skulle vi verkligen vara så redlösa om världen bara blev en änka fattigare?
Flummox Unge man, ni ser inte logiken i detta nu genast, men om tjugo år skall ni se att jag har talat fullständigt sant.
Pinkerton Ska vi slå vad?
Flummox Gärna det. Hur mycket?
Pinkerton Hundra guineas.
Flabberghast Ingen vadhållning vid tebordet, om jag får be, mina herrar! Satsa pengar kan ni göra på hästarna och helst utomhus. Här dricker vi te!
Amanda Skall jag servera mera, frun?
Flabberghast Gärna det. Vad du är påpasslig! (*Amanda serverar mera.*)
Pinkerton Beträffande kungahuset har jag alltid tyckt att Benjamin Disraeli fjäskar för mycket medan Gladstone visar en mera självständig hållning.
Flummox Nonsens!
Pinkerton Förtydliga er, Sir!
Flummox Gladstone är en inpiskad skojare som går med skyggglappar medan Disraeli har visioner!
Pinkerton Såsom exempelvis den engelska rasens totala förslavande av alla andra.
Flummox Den vite mannen har ett ansvar!
Pinkerton Som den tyska kejsaren under drottning Viktorias beskydd använder till att utveckla kejsarlig diktatur!
Flummox Stopp nu lite va?
Flabberghast James, ni har alltid så sunda åsikter?
James Med förlov sagt, frun, eftersom ni frågar mig, så tycker jag att det är säkrare att satsa på hästar än på monarker.

Flummox Klokt sagt, James. Jag håller med dig.
Flabberghast Menar James att en häst är mera värd än en monark?
James Med förlov sagt, frun, i vissa sammanhang, ja, frun, då vissa monarker faktiskt bara är åsnor.
Flabberghast Som vem då?
James Som alla utom drottning Viktoria. (*drar sig rodnande ut i köket.*)
Flummox Den där James är då sannerligen en tillgång för det brittiska imperiet! Det borde man nästan skåla på. Säg, darling, apropå det, hm, tror du att man skulle kunna få en liten....
Flabberghast Amanda, min högt värderade gemål ber om ett litet glas sherry.
Amanda Ja, frun. (*går*)
Flummox Mycket tacksam. Var var vi nu? Jo, beträffande åsnor, så älskar den tyske kejsaren att kläcka vitsar. Han lever bara för att roa hela världen. En gång fick hans favoritballerina ett bananskal innanför balettkjolen....
Flabberghast En annan gång, Flummox!
Flummox Ja, käraste. (*Amanda kommer med den lilla sherryn.*)
Amanda Var så god, Sir.
Flummox Tack. Apropå det, så....
Julia Är inte den där Tennyson en olidlig tråkmåns som människa?
Flummox Inte alls, min kära. Han är riktigt underhållande, när han vill vara på det humöret. En gång så slant han på ett bananskal....
Flabberghast En annan gång, Flummox!
Flummox Vad du är allergisk för bananer!
Gingerilla Det passar sig inte för skäggiga män att ta bananer i sin mun.
Flabberghast Tyst, Gingerilla! Vad ni är rysliga!
Flummox Jag säger då det!
Flabberghast Vi dricker te! (*Flummox tömmer sin sherry.*)
Pinkerton Jaså! Jag trodde vi drack Coca-Cola.
Flabberghast Vad i all sin dar är det?
Pinkerton En amerikansk läskedryck som är utspädd med kokain. Den har en förkrossande verkan. Den är ungefär som ett mellanting mellan kaffe och te men serveras alltid kall och alltid utan mjölk.
Julia (till Pinkerton) Mamma är allergisk mot allt amerikanskt.
Pinkerton Å, förlåt mig!
Flabberghast I detta hus dricker vi te. Aldrig någonting annat.
Flummox (till Amanda, indikerar sitt tomma sherryglas) Kan jag få litet till?
Amanda Javisst, Sir.
Gingerilla Den där Oscar Wilde lär ha en ny lustig pjäs som drar fulla hus i London. Har du sett den, far?
Flabberghast Mr Wilde är irländare, Gingerilla.
Gingerilla Jag frågade bara om far hade sett pjäsen. (*Amanda kommer med hela sherryflaskan.*)
Flummox Vad heter den?
Gingerilla Någonting om hur viktigt det är att vara allvarlig.
Flummox Jaså den, ha-ha-ha-ha-ha-ha! (*vrålskrattar*)
Julia Han har tydligen sett den. (*Amanda serverar Flummox sherry.*)
Flabberghast Det är verkligen ingenting att skratta åt. Om någonting är viktigt här i livet så är det just att vara allvarlig i alla livets lägen.
Flummox (upphör att skratta när han ser sitt nyfyllda sherryglas) Ja, livets allvar är verkligen ingenting att skratta åt. (*lyfter glaset till sin mun.*)
Amanda Smakar det, herrn?
Flummox Förträffligt! (*när hon vänder om och går ger han henne en klatsch på baken.*)
Amanda Oh! (*försvinner för att dölja sin rodnad.*)

Flabberghast Vi sparar vår bästa sherry bara för dig, Flummox, för att du ska vara riktigt hemma när du är här.

Flummox Jag känner mig hedrad.

Flabberghast Det är meningen.

Flummox Har ni ont i fötterna, Victor?

Victor (har gått omkring som en martyr hela tiden) Ja, en aning, Sir.

Flummox Ta då av er skorna.

Flabberghast Här tar ingen av sig skorna.

Flummox Jo, Victor, emedan han har ont i fötterna.

Flabberghast Han behåller dem på!

Flummox Ni är omänsklig, madame!

Gingerilla Hetsa inte upp er så där över en annan mänskas skor. Det är väl hans problem och inte ert.

Victor (tveksam) Hur är det? Skall jag ta av dem eller hålla dem på? Vem av er skall jag lyda?

Flummox (till G.) Han tycks inte kunna lösa problemet själv.

Flabberghast Håll dem på, Victor!

Flummox Gör som ni vill, Victor, men gå ut i köket och gör det.

Flabberghast Han stannar här!

Flummox Men vi har ju James och Amanda att servera oss. Räcker det inte med två? Måste du nödvändigtvis ruinera oss? Måste du anställa allt löst folk i England för att betjäna dig?

Flabberghast Utan tjänarstab faller hela England, har du själv sagt.

Flummox Men att ständigt multiplicera tjänarstaben med sig själv är för absurt!

Flabberghast Brygg ditt te själv då i fortsättningen.

Flummox Jag bad inte om att få det bryggt av andra!

Amanda (är framme igen) Mera sherry, herrn?

Flummox Javisst! *(avses till henne)* Vänta på mig sedan i köket. *(när hon går ger han henne en ny klatsch där bak. Hon bär det nu lättare.)*

Victor Jag såg det där, herrn!

Flummox Ta av dig skorna!

Victor Jag såg det, herrn!

Flummox Ta av dig skorna!

Pinkerton Vad ni är tjatiga!

Flabberghast Här behövs visst mera te. James, vad väntar du på?

James Bara på er befallning, frun. *(rycker fram med mera te.)*

Flummox Inte åt mig! *(rycker undan koppen så att James häller på bordet)*

Flabberghast James! Hur kan du! Aldrig har jag sett dig spilla förut!

Pinkerton Någon gång skall väl bli den första.

Julia (skriker) Det rinner ner på min klänning! *(reser sig och drar med sig en del av bordduken så att några koppar och fat och Flummox' glas följer med)*

Pinkerton Vad blir väl följderna av detta?

Flabberghast Oooh! *(svimmar)*

Flummox Min sherry! Hämta genast hit flaskan!

Gingerilla Far, du har druckit tillräckligt.

Flummox Ja, min dotter, jag har verkligen druckit alldeles för mycket te! Se vad den klåparen James ställde till med bara för att tvinga mig att dricka te! *(Amanda kommer med flaskan.)*

James Frun har dånat.

Flummox Nu igen! Låt henne ta igen sig litet! Det behöver hon!

Julia Jag står inte ut!

Gingerilla Det här går över alla gränser.

Pinkerton Ja, Gingerilla, är det inte härligt?

Flummox (reser sig, inspirerad, med sherryflaskan i handen) Nu, mina vänner, är det dags för mig att hålla tal. Vad vet ni om mig egentligen? Ingenting! Ni vet inte ens om jag verkligen är mina döttrars far eller inte....

James (sköter om frun) Hon repar sig.

Flummox Dags att sätta sig igen. (*sätter sig och dricker direkt ur flaskan*)

Gingerilla Far, innan mor kvicknar till ordentligt måste jag få påpeka, att du inte känner till förhistorien om problemet med Victors skor, som vi har brottats med hela morgonen....

Flummox Om han har fotsvett så är det bara att låta den stinka.

Gingerilla Det är mycket värre än så! Du anar inte!

Flummox Har han svamp, så låt den bara växa och frodas, så att det står härliga till med sumpgasen!

Julia (Till Pinkerton) Fars associationer har alltid varit bisarra.

Victor (försiktigt) Får jag verkligen ta av mig skorna?

Flummox Det är bäst att du gör det nu genast, innan käringen vaknar och blir redig igen.

Flabberghast (tillkvicknande, mumlar, som om hon kommit av sig) Det är det jag alltid har sagt, var var jag nu igen?

Victor (uppgiven) För sent!

Flabberghast (kvicknar till) Var är jag? Javisst ja! Vi hade ju en så trevlig liten tebjudning. Hur var det nu egentligen, käre Flummox, att vara hemma hos hennes majestät drottningen och dricka te?

Flummox Jo, tack, (*tar en ny klunk ur flaskan,*) angenämt.

Flabberghast Men, Amanda, ge då herrn ett nytt glas! Skärvorna kan ni sopa upp sedan.

Flummox Jo, på tal om det, Julia, så satt jag riktigt nära drottningen, precis så nära som jag sitter här hos dig. Det var jag väldigt glad över, för jag kunde då ta henne om axlarna, så här, och lägga mitt ben över hennes, så här, och kladda hur mycket jag ville....

Julia Far, sluta! Jag är inte drottningen!

Flummox Jag ville bara visa hur nära inpå henne jag kom....

Gingerilla Du ljuger, far. Du har aldrig träffat drottningen.

Flabberghast Tyst, Gingerilla! Det vet du inte någonting om. Vad vet vi egentligen om vårt kära familjeöverhuvud? Ingenting!

Flummox Nej, det är just det jag alltid har sagt. Ingenting! (*reser sig inspirerad ånyo med flaskan i hand trots att han fått ett nytt glas*) Det var just dit jag ville komma! När jag nu reser mig för att hålla mitt sedan ett år tillbaka väl förberedda högtidstal med anledning av min kära makas äntliga begravning....

Flabberghast Bröllopsdag, käraste.

Flummox Förlåt mig, min förra hustrus begravning. Det är ju det jag alltid har sagt. Fast hur var det nu egentligen? När sjutton gifte vi oss egentligen, Brunhilda?

Flabberghast Jag heter inte Brunhilda, Flummox.

Flummox Nej, just så var det! Jag tänkte väl det också! Det är ju det jag alltid har sagt! Någon ordning på torpet får det vara!

Flabberghast Det här är inget torp, Flummox. Det är ett fint hus.

Flummox Ja, just så var det! Det var det jag menade! Och därmed avslutar jag mitt solenna högtidstal för den här gången. Skål! (*dricker direkt ur flaskan*)

Julia Far tror att han är på te hos drottningen.

Gingerilla Är det därför han tror han kan uppföra sig hur som helst?

Pinkerton Drottningens tebjudningar måste det vara något alldeles särskilt med.

Flabberghast Min make behöver visst lite mera sherry, Amanda. Han har tydligen inte fått i sig sherry på ett år.

Amanda Ja, frun. (*går ut efter mera sherry*)

Flummox För att nu äntligen komma till saken, så är det idag precis sjutton år sedan min hulda hustru dog....

Gingerilla Pappa, du går händelserna i förväg.

Flummox Gör jag det? Det var något nytt. Det hade jag inte väntat att få höra av dig, min egen dotter! Vilka händelser, om jag får fråga? Det är väl inget ont i att gå händelserna i förväg? Ska vi inte alla dö en gång, vasa? Då är det ju lika bra att begrava henne genast, eller hur? Hon ska ju ändå dö, den förbaskade gamla horan, eller hur, gott folk, satmaror och skökor och andra hallickar som sitter här och super!

Flabberghast (*försöker envist hålla stilen*) Vi dricker te!

Flummox Ja, drick du te, ditt gamla luder! (*korsar sig*) Må hon vila i frid. (*Amanda kommer med en ny butelj sherry.*) Nå, äntligen! Här kommer sherryn! Den som väntar på något gott väntar aldrig för långsamt! (*ger Amanda en ordentlig kram och lång kyss på mun. Victor kan inte dölja sin indignation.*)

Victor Sir, jag har visserligen inga rättigheter, men jag kan göra karriär som rättshaverist!

Flummox Vad fan pratar du om, din lösryckta pingvinkyckling utan hängslan!

Victor Jag är en människa!

Flummox Det menar du inte! Dina fötter stinker, din plattfotade pingvin!

Gingerilla Far, börja nu inte slåss med tjänarna igen! Det hade vi nog av förra året!

Flummox Vem farao är det som talar egentligen? Var det inte jag som skulle hålla tal kanske?

Pinkerton Vi har väntat på ert solenna högtidstal med spänning hela tiden!

Julia Patrick, provocera honom inte. Då blir han bara odräglig.

Flabberghast Håll ditt tal, Flummox, om du ska hålla tal, och sätt dig ned sedan.

Flummox (*försöker skärpa sig*) Som jag just sade, så blev jag lyckligtvis gift med min saliga hustru innan hon somnade bort ifrån mig....

Flabberghast Vilken av dem, Flummox?

Flummox Vasa?

Flabberghast Vilken hustru talar du om?

Flummox Drottningen, naturligtvis! Hon som är död! När sjutton var det hon dog egentligen?

Gingerilla Far borde nog dricka lite mera te.

Pinkerton Till saken, ers högvördighet!

Flummox Vasa?

Pinkerton Kom nu till saken och avslöja dig själv. Du är inte alls någon lord, eller hur?

Flummox Ska du säga, din förbaskade snorvalp! Vem i alla drottningars namn har infört en bastard i sällskapet? Han ska lära sig veta hut, vilken hordrottning som än var hans mormor! (*går fram till honom och försöker boxas mot honom. Tjänarna träder emellan.*) (*till Victor:*) Ta av dig skorna, din fotsvettstinkande sumppadda!

Victor Gärna det! (*tar demonstrativt av sig skorna och slänger dem demonstrativt ifrån sig. Han och Flummox blänger utmanande mot varandra och sedan mot hela sällskapet.*) Försök sätta dem på mig igen, den som kan!

(*Alla blir dödstysta. Victor går ut.*)

Flabberghast (*efter en paus*) På tal om det här med att dricka te....

Gingerilla (*reser sig*) Så är det en sak som jag väldigt gärna skulle vilja veta!

Julia Vad då, syster?

Gingerilla Är den där mannen (*pekar på Flummox*) verkligen vår far eller inte?

Flabberghast Gingerilla! Inga scener! Man kan ju tro att du är berusad!

Gingerilla Jag är den enda nyktra människan i hela huset. Just därför vågar jag fråga om den där personen är vår far eller inte.

Flabberghast Gingerilla! Han är ju ändå din fader!

Gingerilla Bevisa det!

Flummox (sentimental) Min dotter, hur kan du tvivla?

Flabberghast Sitt ner, Flummox, var så god! Du har stått och orerat tillräckligt!

Flummox (sätter sig) Jag har inte alls onanerat. Mycket har jag gjort, men inte det.

Julia (blir full i skratt)

Pinkerton Vad flinar du åt?

Julia Den där karlsloken!

Flummox (reser sig, indignerad) Hör nu här, bästa fröken! "Den där karlsloken" råkar faktiskt vara hennes egen fader, som enkom har kommit hit idag för första gången på ett helt år och bara för att se till sina båda älskade små döttrar för att hedra deras egen moder och hans egen lilla hustru på hennes egen begravningsdag!

Flabberghast Bröllopsdag!

Flummox Förlåt! Jag blandar alltid ihop mina fruar. Begravningsbröllop, menar jag. Eller? *(blir osäker)*

Flabberghast Amanda! Mera sherry åt min man!

Amanda Han har inte tömt sina båda första flaskor ännu.

Flummox (försäkrande) De går åt, min vän, de går åt.

James (sakligt konstaterande) Innan dagen är till ända har han supit oss alla under bordet. Vi känner allt hans nåd.

Pinkerton Hur var det nu egentligen, lord Flummox, med ert äkta fadersskap och er äkta lordtitel? Ni har gjort oss väldigt nyfikna.

Flummox (till Flabberghast) Skall jag våga tillstå sanningen?

Flabberghast Ingen tror dig ändå.

Flummox Nåväl, om sanningen ska fram, *(tvekar, sätter flaskan till munnen, dricker ordentligt,)* så är jag nog bra törstig idag, men det var inte det saken gällde. Nu vet jag! Idag är det vår bröllopsdag, älskade hustrun min! Vet ni vad, att idag är det precis sjuutton år sedan vi gifte oss! Allt har ni att tacka era ömma och kärleksfulla föräldrar för, kära Gingerilla och Julia! Om inte jag hade varit, så hade ni kanske varit faderlösa ännu idag.

Julia Äntligen börjar han säga något vettigt.

Gingerilla Fram med hela sanningen!

Flummox Er stackars moder var då en stackars ensamstående, ja, hm, vad skall man kalla det, frilanserande nattarbeterska, men hon hade tröttnat på sitt välsignade sällhetsliv och ville ha trygghet. Då fann jag henne alldeles ensam med två små alldeles förtjusande små flickor, och jag kunde inte motstå den yttersta frestelsen.

Flabberghast Sedan har er far alldeles ensam byggt upp hela vår förmögenhet och detta underbara fina förnäma hem åt er.

Gingerilla Var fick han pengarna ifrån?

Flabberghast Berätta, Flummox. Du kan lägga orden så väl.

Flummox Redan då hade jag en omfattande rörelse som lovade strålande perspektiv för framtiden. Vi hade förgreningar och underavdelningar både i Lissabon, Liverpool, Paris, New York, Antwerpen, ja, i princip alla världens ledande hamnar....

Julia (ironiskt) Jag visste aldrig, far, att du haft med sjöfart att göra.

Flummox Vad vore världen utan välkomnande famnar i varje hamn för stackars utsvultna sjömän?

Flabberghast Ja, och hans etablissemangskedja var den förnämsta i världen.

Pinkerton Jo, jo! Den var så förnäm att den gav honom lordtiteln.

Flummox Den fick jag av drottning Viktoria för visad välgörenhet mot hennes son.

Pinkerton Seglade han också omkring i alla hamnar?

Flummox Nej, lyckligtvis bara i London, men det gällde att se till att lotsa honom förbi alla skeppsbrottsmöjligheter.

Pinkerton Hur då?

Flummox Genom att avlägsna grunden efter att han kört på dem.

Pinkerton Hur då?

Flummox Ja men för Guds skull, gossar och flickor, lite allmänbildning om jag får be! Har ni då aldrig hört talas om Jack Uppskäraren?

Pinkerton Så det var så du fick din lordtitel?

Flummox Ja, och den är garanterat äkta!

Pinkerton Jag ber att få gratulera. (*till Julia*) Och den sprätten skulle ha någonting emot att en musiker tog sig friheter med hans oäkta dotter!

Gingerilla En fråga till, far, om man får kalla karlsloken så. Vem var då min och Julias riktiga fäder?

Flummox Det får ni fråga er mor om. Det var hennes bekymmer, inte mitt.

Flabberghast Jag är rädd, mina barn, att ni i brist på andra tillgängliga kandidater får hålla er till lord Flummox som faderskap.

Pinkerton Han är säkert bättre än de alla de andra illegala.

Flabberghast Han var åtminstone den enda som ville behålla mig.

Gingerilla Och varför ville han behålla dig?

Flabberghast Min dotter, nu går du verkligen ett steg för långt! Har du ingenting lärt dig av hela denna utsökta lektion i eufemism som din fader just har presterat? Inser du inte att det finns gränser?

Flummox Såja, älskade pullan lilla, inte bli hård mot din enda lagliga dotter....

Julia (reser sig) Och jag då?

Flummox Du, min vän, som jag nyss sade, så... (*tvekar, höjer flaskan till munnen, och dråsar medvetslös omkull, dragandes mycket med sig i fallet.*)

Flabberghast Som jag nyss sade, så finns det gränser.

James, du som verkligen är en pålitlig man, vill du se till att Lord Flummox Flabberghast lyckligt placeras i en lämplig vagn som kan leverera honom till stationen, så att han kommer på rätt tåg tillbaka till London?

James Ja, frun. Lita på mig. Är bröllopsdagen över?

Flabberghast Den är över för hans del. Men han återkommer nästa år. Då får vi kanske lära känna honom lite bättre. Men han är mera välkommen hit till oss för varje år, ty han är i sanning den perfektaste gentleman och skall alltid bli mottagen och ärad som en prins i sitt eget hus som det föregångsexempel han är för den högsta tänkbara graden av människovärde.

Gingerilla Bra talat, mamma!

Amanda Får vi börja städa nu?

Flabberghast Ja, Amanda. Och Victor!

Victor (förskräckt) Ja, frun?

Flabberghast Ta på sig skorna!

Victor Ja, frun. (*samlar ihop sina skor och går med dem i handen ut i köket. James, Pinkerton och Gingerilla samlar ihop lord Flummox. Julia hjälper sin moder upp från bordet.*)

Flabberghast Det är det jag alltid har sagt, att ingenting är så välgörande för odlandet av en harmonisk familjeidyll som en riktigt god kopp te!
(*dricker det sista ur sin kopp och ställer den ifrån sig på bordet, fullständigt oberörd och intakt i sin fulländade stil som grand old lady och sällskapsdam av den högsta societeten.*)

Slut.

(7.7.1990)